ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ.

SANCTI PATRIS NOSTRI ATHANASII ARCHIEP. ALEXANDRINI OPERA OMNIA QUÆ EXTANT

VEL

QUÆ EJUS NOMINE CIRCUMFERUNTUR,

Ad mſs. codices Gallicanos, Vaticanos, &c. necnon ad Commelinianas lectiones caſtigata, multis aucta: nova Interpretatione, Præfationibus, Notis, variis lectionibus illuſtrata: novâ Sancti Doctoris Vitâ, Onomaſtico, & copioſiſſimis Indicibus locupletata.

Opera & ſtudio MONACHORUM ORDINIS S. BENEDICTI è Congregatione Sancti Mauri.

TOMUS SECUNDUS.

PARISIIS,
Sumptibus JOANNIS ANISSON Typographiæ Regiæ Directoris.

M. DC. XCVIII.
CUM PRIVILEGIO REGIS.

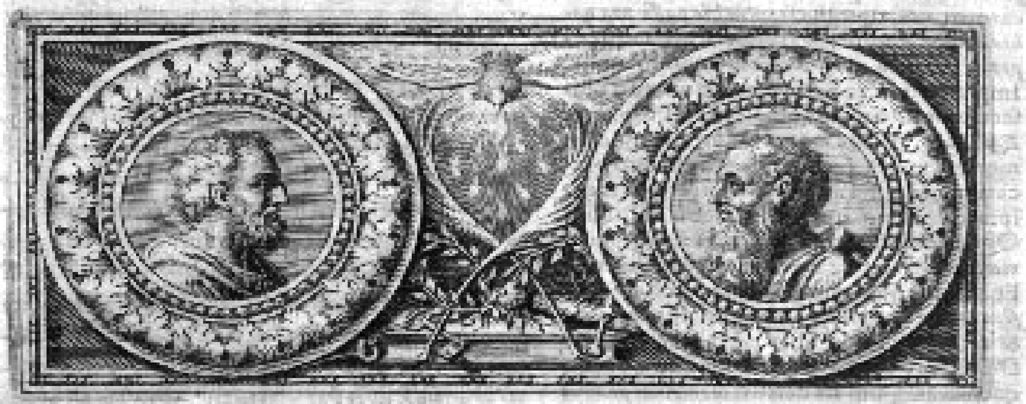

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΑΡΚΩΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ.

A ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν πρὸ αἰώνων ἀϊδίως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ τῶν αἰώνων διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου γεννηθέντα κατὰ σάρκα, ὡς θεῖος ἀπόστολος διδάσκει λέγων· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός. ὁμολογοῦμεν καὶ εἶναι τὸν αὐτὸν υἱὸν θεοῦ, καὶ θεὸν κατὰ πνεῦμα· υἱὸν δὲ ἀνθρώπου κατὰ σάρκα. οὐ δύο φύσεις, τὸν ἕνα υἱόν, μίαν προσκυνητήν, καὶ μίαν ἀπροσκύνητον· B ἀλλὰ μίαν φύσιν τοῦ θεοῦ λόγου σεσαρκωμένην, μετὰ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ μιᾷ προσκυνήσει προσκυνουμένην. οὐδὲ δύο υἱούς, ἄλλον μὲν υἱὸν θεοῦ, ἀληθινὸν θεὸν καὶ προσκυνούμενον·[a] ἄλλον δὲ ἐκ Μαρίας ἄνθρωπον, μὴ προσκυνούμενον, ἐκ χάριτος υἱὸν θεοῦ γενόμενον, ὡς καὶ οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ τὸν ἐκ θεοῦ, ὡς ἔφην, ἕνα υἱὸν θεοῦ καὶ θεόν· τὸν αὐτὸν καὶ οὐκ ἄλλον ἐκ Μαρίας γεννηθέντα κατὰ σάρκα ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὡς ὁ ἄγγελος τῇ θεοτόκῳ Μαρίᾳ, λεγούσῃ[b]· πῶς τοῦτο ἔσται, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; εἴρηκε· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ C τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. ὁ τοίνυν γεννηθεὶς ἐκ τῆς παρθένου Μαρίας, υἱὸς θεοῦ φύσει, καὶ θεὸς ἀληθινός, καὶ οὐ χάριτι καὶ οὐ μετουσίᾳ, κατὰ σάρκα μόνον τὴν ἐκ Μαρίας, ἄνθρωπος· κατὰ δὲ πνεῦμα, ὁ αὐτὸς υἱὸς θεοῦ καὶ θεὸς[c] ἀληθινός·

SANCTI PATRIS NOSTRI

ATHANASII

ARCHIEPISCOPI

ALEXANDRIÆ

DE INCARNATIONE

DEI VERBI.

A CONFITEMUR Filium Dei, ante ſæcula ab æterno ex Patre genitum, poſtremis vero ſæculis ob noſtram ſalutem ex Maria Virgine natum ſecundum carnem, quemadmodum divus Apoſtolus docet, inquiens: *At ubi venit plenitudo temporũ, miſit Deus Filium ſuum, natum ex muliere.* Gal. 4. 4. Confitemur etiam, eundem eſſe Filium Dei & Deum ſecundum ſpiritum: hominis autem filium ſecundum carnem. Non duas naturas, filium unum, unam B adorandam & unam non adorandam: ſed unam naturam Dei Verbi incarnatam, & adorandam cum carne ſua, adoratione una. Neque duos filios, alium Dei Filium, verum Deum & adorandum, alium ex Maria hominem, qui non adoretur, quique per gratiam, ut homines, Filius Dei factus ſit; ſed ex Deo, ut dixi, unum Filium Dei & Deum; eum ipſum & non alium natum ex Maria ſecundum carnem in noviſſimis diebus, quemadmodum Angelus Deiparæ Mariæ dicenti: *Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? ait, Spiritus ſanctus ſuperveniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrabit* Luc. 1. 34. Ibid. v. 35. C *tibi: ideoque quod naſcetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.* Qui igitur natus eſt ex Virgine Maria, Filius Dei natura & Deus verus, non gratia neque participatione, ſecundum carnem tantum, quam ex Maria habet, homo; ſecundum verò ſpiritum idem ille Filius Dei, & Deus verus:

[a] Hanc lectionem ex Cyrillo reſtituimus, in editis antehac mutilam lacerumque.
[b] Sic Cyrill. Editi vero, [illegible]. Mox Cyril. [illegible].

[c] [illegible] deeſt apud Cyrillum. Mox, Cyrillus, [illegible].